

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v J. rozhodl samosoudkyně Mgr. Evou Čermákovou v hlavním líčení konaném dne 3. září 2024

takto:

Obžalovaný

A. K. narozený XXXXX v XXXXX, státní příslušnost XXXXX, řidič kamionu, bytem XXXXX,

je vinen, že

dne 18. 2. 2023 v době okolo 6:25 hodin na dálnici D1 v km 130,8 ve směru jízdy na B., v katastrálním území obce M., jako řidič nákladní jízdní soupravy ve složení tahač návěsů tov. zn. Mercedes Benz, RZ: XXXXX (HR) + návěs tov. zn. K., RZ: XXXXX (HR) jedoucí v pravém jízdním pruhu, se plně nevěnoval řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu, v důsledku čehož přední částí tahače najel do přívěsu tov. zn. E., RZ: XXXXX (BG), který byl zapojený v jízdní soupravě s vozidlem dodávkového typu tov. zn. Mercedes Benz, RZ: XXXXX (BG), a který neoznačený ležel koly vzhůru po předchozí dopravní nehodě v pravém jízdním pruhu dálnice, následně narazil přední částí tahače do levé zadní části zčásti v pravém jízdním pruhu a zčásti v odstavném pruhu odstaveného vozidla dodávkového typu tov. zn. Mercedes Benz, RZ: XXXXX (BG), v důsledku čehož bylo toto vozidlo odraženo směrem vpravo, přičemž zadní pravou částí narazilo do střešní části v odstavném pruhu po dopravní nehodě na pravém boku ležícího osobního motorového vozidla tov. zn. Renault Espace, RZ: XXXXX (GB), které bylo odraženo na ocelová krajová svodidla, kdy vozidlo dodávkového typu následně taktéž narazilo přední částí do ocelových krajových svodidel, od kterých bylo odraženo a přešlo přes pravý jízdní pruh do levého pruhu, kde zůstalo stát napříč levým jízdním pruhem, výše uvedený přívěs zůstal po střetu v pravém jízdním pruhu, nákladní jízdní souprava řidiče K. po střetu přešla do odstavného pruhu, kde narazila

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Herzová.

pravou přední částí do ocelových krajových svodidel, která prorazila a vyjela vpravo mimo komunikaci, kde narazila do skalnatého svahu, kdy se následně vznítila, přičemž při střetu nákladní jízdní soupravy ve složení tahač návěsů tov. zn. Mercedes Benz, RZ: XXXXX + návěs tov. zn. K. , RZ: XXXXX) řidiče K. s jízdní soupravou ve složení vozidlo dodávkového typu tov. zn. Mercedes Benz, RZ: XXXXX + přívěs tov. zn. E., RZ: XXXXX) došlo ke sražení osob V. A., nar. XXXXX a V.D., nar. XXXXX, oba státní příslušníci XXXXX, kteří při střetu utrpěli rozsáhlá mnohačetná poranění (polytraumata) neslučitelná se životem, kterým na místě podlehli, a ke sražení osoby jménem R. K. S., nar. XXXXX, který utrpěl lehká zranění v podobě pohmožděnin zad, hrudníku, levého lokte a pravého bérce, která si vyžádala ošetření a následnou dvoudenní hospitalizaci v Nemocnici J., kdy uvedení poškození se v předmětnou dobu pohybovali u havarované jízdní soupravy po tělese dálnice bez reflexních prvků,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se dále **ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel** v trvání **16 (šestnácti) měsíců**.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného A. K. byla dne 13. 10. 2023 ke zdejšímu soudu podána obžaloba pro jednání právně kvalifikované jako usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku (dále jen „trestního zákoníku“). Dokazováním provedeným v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti.

2. Obžalovaný **A. K.** v hlavním líčení využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Byl proto přečten jeho procesně použitelný výsledek z přípravného řízení, který učinil po sdělení obvinění. V rámci tohoto výsledku obžalovaný mimo jiné uvedl, že je pravdou to, co je psáno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Dne 17. 2. 2023 jako řidič s naloženým vozidlem vyjel z H. někdy kolem 11:00 hodin. Téhož dne ve 20:00 hodin zastavil na čerpací Mol za J. u V. B. a měl přestávku trvající celkem 9 hodin a 13 minut. Ráno dne 18. 2. 2023 v 6:10 hodin od benzínové čerpací stanice vyjel po D1 směrem na B.. Byl odpočatý a vyspaný. Několik minut poté, co vyjel, uviděl na vzdálenost 50 až 60 metrů ve svém směru návěs s připojeným vozidlem, šlo o vozidlo Renault a nějakou větší dodávku. Přívěs ani vozidlo nebyly osvětlené, vozidla asi ani neměla zapnutá výstražná světla. Hned, jakmile odstavené vozidlo s přívěsem uviděl, začal brzdit. Zkoušel přejet do levého jízdního pruhu, což nestihl, a asi pravou přední částí vozidla narazil do přívěsu. Obžalovaný se domnívá, že přívěs s autem stály v jeho jízdním pruhu. U odstaveného vozidla neviděl žádné osoby. Předtím, než začal brzdit, jel rychlostí asi 80 km/hod. Po nárazu do přívěsu držel pevně volant a nohu měl stále na pedálu brzd. Obžalovaný se domnívá, že mu praskla pneumatika a tahač jel doprava, kde

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Herzová.

najel do svodidel do sítí u skály vedle vozovky. Obžalovaný si pak odepnul bezpečnostní pás, a když zjistil, že se z automobilu nedostane bočními dveřmi, tak zatlačil na rozbité čelní sklo a vzniklým prostorem z kabiny utekl. Bezprostředně po nehodě kolem projelo vozidlo zn. Škoda, které mu zastavilo a osádka vozidla jej nechala si přisednout. Poté přijelo vozidlo záchranné služby a PČR, načež začal kamion, který předtím obžalovaný řídil, hořet. Oheň se rychle šířil a kamion v krátké době shořel i s nákladem. Do dne nehody neměl obžalovaný žádnou jinou dopravní nehodu, přičemž řidičem kamionu je již 7 let. Obžalovaný velmi lituje toho, co se stalo, zejména smrti dvou osob, o které se dozvěděl až od policie, neboť v době nárazu do odstaveného vozidla žádné osoby pohybující se poblíž vozidla nezaznamenal.

3. V hlavním líčení byly se souhlasem stran čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení svědků, kteří se v předmětné době pohybovali poblíž místa činu.

4. Svědkové **P. D., I. P., G. V. a D. A.** shodně uvedli, že dopravce, kterého neznali, je vyzvedl před jejich bydlíštěm v H., aby je dopravil domů do B., kam je měla přepravit dodávka, ve které jelo kromě řidiče celkem 7 dalších osob. Dodávka za sebou měla připojený vozík s naloženým autem. Z H. vyjeli kolem 19:30 hodin a jeli přes N. do České republiky. V N. měli dvě asi půl hodinové pauzy. Na dálnici v České republice z ničeho nic uslyšeli svědci divné zvuky a vibrace, něco vylo špatně s tím vozíkem, co byl připojený k autu, a házelo to s dodávkou, řidič autem zajel s dodávkou do odstavného pruhu, vozík tažený za dodávkou zůstal trčet do jízdního pruhu. Řidič spustil varovná světla a houkání, aby varoval kolemjedoucí auta a svědkům řekl, ať si jdou stoupnout za svodidla, což udělali. Řidič a muž, který seděl na místě spolujezdce a další muž, který přistoupil jako poslední v N., chodili bez reflexních vest kolem vozidla a snažili se odstranit závalu. Pak najednou kolem projíždějící kamion narazil do vozíku a do dodávky a auta začala hořet. Kamion srazil i ty tři muže, co se pohybovali kolem automobilu, dva z nich na místě zemřeli, jeden skončil v nemocnici.

5. Svědek **R. K. S.** stejně jako svědci uvedení výše tvořil osádku vozidla jedoucího z H. do B.. K věci navíc, oproti tomu, co uvedli svědci uvedení v předchozím odstavci, sdělil, že vozidlo, které bylo přepravováno na přívěsu do B. zn. Renault Espace, bylo jeho. Důvodem, proč museli zastavit v České republice na D1, bylo, že praskly jistící pruhy, které držely přepravované vozidlo na přívěsném vozíku. Již nezajištěné vozidlo sjelo z přívěsného vozíku, přívěsný vozík se převrátil a jeho polovina zůstala v jízdním pruhu a druhá polovina zasahovala do nebezpečné krajnice. Dodávkové vozidlo stálo před přívěsným vozíkem, ze dvou třetin bylo v odstavném pruhu a z jedné třetiny v jízdním pruhu. Poté se svědek spolu se třemi dalšími muži, z toho byl jeden řidič, snažili strhnout převrácený vozík na krajnici, ale nedařilo se jim to. Nikdo z nich na sobě neměl reflexní vestu, řidič asi nedal za vozidlo ani výstražný trojúhelník. O převrácení vozíku se snažili asi 10 minut, jeden z těch mužů se pak přidal k lidem stojícím za svodidly. Několik vozidel je mezitím objelo levým jízdním pruhem, když do svědka a dalších dvou mužů, kteří stáli poblíž odstaveného vozíku na zpevněné krajnici, narazil kamion, který narazil i do odstavené jízdní soupravy. Svědek si toho už pak moc nepamatuje, v důsledku nárazu byl odmrštěn někam pryč, a pak odvezen do nemocnice, kde bylo zjištěno, že má /anonymizováno/. Později se dozvěděl, že ti další dva muži, co s ním stáli u vozíku, zemřeli.

6. Svědek **K. G. A.** mimo jiné uvedl, že je známým zesnulého V. A., narozeného XXXXX. Zesnulý je bratranec jeho manželky a v den předmětné události mu V. A. ráno kolem 6:19 hodin telefonoval a do telefonu mu celý rozrušený řekl, že měl dopravní nehodu, že se podvalník, na kterém přepravoval auto, otočil a je pneumatikami vzhůru. Svědek V. A. poradil, ať jdou všichni mimo dálnici. V. A. pak svědkovi poslal fotografii, na které byla zachycena situace na místě činu.

Asi po pěti minutách od telefonátu s A. mu svědek zkoušel volat zpět a už se mu nedovola, z televize pak zjistil, že na D1 byla smrtelná nehoda, při které A. zemřel.

7. **Z fotografie**, kterou svědkovi K. G. A. zaslal zesnulý A., je patrné, že modrá dodávka i odstavný vozík jsou zaparkovány z větší části ve vozovce, vedle modré dodávky je na boku převrácené původně převážené auto, které je zaklíněné ve svodidlech. Na modré dodávce i na podvalníku jsou rozsvícena výstražná světla oranžové barvy a žádný z třech mužů stojících vedle odstavených vozidel mimo jízdní pruh na sobě nemá reflexní vestu ani jiné reflexní prvky. Na fotografii je zachycen kamion objíždějící modrou dodávku v levém jízdním pruhu.

8. Svědek **S. Y.** uvedl, že je známým V. A. a V. D., oba zmíněné poznává na snímcích ze soudní pitvy.

9. **Svědka P. S.** v rámci podaného vysvětlení uvedl, že předmětného dne asi na 131. km na D1 směrem na B., kde řídil vozidlo, si všiml odstaveného auta na krajnici, které sice oranžově svítilo, ale bylo to slabé světlo, spíš taková bludička. Když se k odstavenému vozidlu přiblížil, tak si všiml, že má za sebou připojené vozík, tzv. paleták, který byl převrácený a měl kola vzhůru. V odstavném pruhu bylo o svodidla opřeno další vozidlo, asi zn. Renault. Vozidlo v průběžném pruhu ani vozidlo v odstaveném pruhu nebylo nikterak označeno ani nesvítilo. Když jel kolem, tak byla ještě tma, kolem dodávky se pohybovaly dvě osoby. Svědek odstavenou soupravu objel a pokračoval v jízdě směrem do B.. Obdobně jako tento svědek vypovídal i svědek **M. C.**, který před zde posuzovanou událostí projížděl se svým vozidlem kolem odstaveného vozidla. Tento svědek navíc zaznamenal, že z vozíku, který byl připevněn k odstavené dodávce, sjelo vozidlo Renault. U dodávky se v době průjezdu svědka pohybovalo asi 6 osob, z nichž žádná neměla na sobě reflexní prvky.

10. Podle **protokolu o ohledání místa činu a při ohledání pořízených fotografií** se na D1 na km 128,9 ve směru jízdy na B. nachází dvě mrtvá těla. První mrtvý muž je přibližného stáří XXXXX let, tělo zemřelého leží mimo dálnici za svodidly v příkopu v poloze v leže na zádech. Prohlídkou těla byla zjištěna */anonymizováno/*. Druhou mrtvolu se podařilo identifikovat jako V. A., narozeného XXXXX. */anonymizováno/*

11. **Protokol o nehodě v silničním provozu a fotodokumentace** pořízená na místě činu zachycuje polohu automobilů po dopravní nehodě.

12. **Podle ambulantní zprávy Nemocnice J.** utrpěl A. K. povrchové poranění vlasové části hlavy. Podle **propouštěcí zprávy Nemocnice J.** ze dne 19. 2. 2023 S. K. R. utrpěl */anonymizováno/*. Podle lékařské zprávy nelze určit, jak dlouho bude poškozený svými zraněními omezen v obvyklém způsobu života. Hospitalizovaný v nemocnici byl kvůli zraněním od 18. 2. 2023 do 19. 2. 2023.

13. Místo činu zachycovaly **kamery**, z jejich záběrů je mimo jiné patrné, že od 6:15 hodin, kdy je poprvé na kamerovém záznamu zachyceno blikání světel odstavené soupravy, až do 6:23 hodin, se autům projíždějícím kolem odstavené soupravy dařilo této soupravě vyhýbat tím, že závčas přejížděly do levého pruhu. Zde posuzovanou událost zachytila **kamera s názvem 132,05 km**, která v čase 06:23 zachycuje příjezd kamionu řízeného obžalovaným, přičemž před tímto kamionem jede osobní automobil, který v důsledku vyhýbání se odstavenému vozidlu odbočuje z pravého do levého pruhu za užití směrového světla, které však použil až v momentě vybočení ze směru jízdy. Nákladní vozidlo řízené obžalovaným jedoucí za tímto osobním vozidlem nemění směr jízdy, nadále jede v pravém jízdním pruhu, a pak naráží do odstaveného vozidla Mercedes Benz Sprinter. Detaily nejsou patrné, z kamerového záznamu není ani vidět, že by se na místě pohybovaly nějaké

osoby. Po nárazu je vozidlo Mercedes Benz Sprinter odhozeno na svodidla na pravé straně dálničního pruhu. Ze záznamu není patrné, zda vozidlo řízené obžalovaným před střetem odstavenou soupravou brzdilo, nicméně na svodidlech, která se nacházejí za předmětným vozidlem, není patrný odraz světla, který by tam mohl být v případě, že by došlo k rozsvícení brzdných světel.

14. Podle **opisu evidence rejstříku fyzických osob** nebyl obžalovaný v minulosti soudem odsouzen a podle **opisu z evidence přestupků** se nedopustil přestupkového jednání.

15. Na zesnulé V. A. a V. D. byly **vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, podle jejichž závěrů byla příčinou úmrtí obou zmíněných polytraumata, tj. závažné poranění více pro život nezbytných a důležitých orgánů. K úmrtí jmenovaných došlo zcela jednoznačně z příčin násilných, v důsledku polytraumat utrpěných při dopravní nehodě. U posuzovaných nebylo zjištěno, že by v době smrti byli ovlivněni alkoholem.

16. Na zesnulé V. A. a V. D. byly dále vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, z jejichž závěrů vyplynulo, že ve vzorku jejich krve nebyl zjištěn etanol ani přítomnost jiné návykové látky, pouze stopy kofeinu.

17. Ze **znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví silniční doprava a obor strojírenství**, mimo jiné vyplynulo, že vzájemná korespondence poškození obou vozidel odpovídá nárazu/najetí přední části tahače Mercedes – Benz do/na otočený přívěsný vozík E.s, nacházející se za tažným vozidlem Mercedes-Benz Sprinter, což potvrzují stopy na spodní části přívěsu zanechané koly tahače. Ke střetu došlo v pravém jízdním pruhu najetím soupravy MB Actros s návěsem K. do stojící soupravy MB Sprinter s přívěsem E.s, a to přibližně 104 m před VBM v čase záznamu kamery 6:23:34,697. Rychlost jízdy soupravy vozidel tahače Mercedes-Benz Actros s návěsem K. v čase střetu byla kolem 70 km/hod. Pohyb soupravy je dle videozáznamu kontinuální v pravém jízdním pruhu s reakcí řidiče až na střet/najetí s/na přívěs E.s. Z videozáznamu je patrné, že řidič tažného vozidla Actros reagoval až na vlastní náraz. Je technicky přijatelné, že pohyb soupravy vozidel Mercedes-Benz Actros s návěsem K. byl před střetem pohybem rovnoměrným konstantní rychlostí, která byla 67 až 70 km/h. Znalec na závěr uvedl, že po odečtení času a odvození vzdálenosti ze záznamu dopravní kamery je předstřetový pohyb soupravy vozidel Mercedes-Benz Actros s návěsem K. rovnoměrným pohybem v pravém jízdním pruhu konstantní rychlostí 67 až 70 km/h. Z videozáznamu je také patrné, že řidič tažného vozidla reagoval až na vlastní náraz. Co se týče technického stavu jízdní soupravy tvořené nákl. vozidlem Mercedes-Benz Actros s návěsem K. a jízdní soupravy tvořené vozidlem Mercedes-Benz Sprinter, tak prohlídkou těchto jízdních souprav nebylo zjištěno nic, co by poukazovalo či potvrzovalo technickou závadu na vozidlech, která by se u nich vyskytovala před dopravní nehodou.

18. Soud zamítl návrh obžalovaného na provedení důkazu rekonstrukcí na místě činu, když dospěl k závěru, že takový důkaz by byl nadbytečný, jelikož místo činu i samotný střet dopravních souprav byl zachycen na kamerových záznamech a na fotografii pořízené na místě činu.

19. Soud hodnotil všechny důkazy provedené v hlavním líčení samostatně i v jejich souhrnu a dospěl na základě tohoto hodnocení k závěru, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, že se jej dopustil obžalovaný A. K. a že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku.

20. Obžalovaný nepopírá, že vozidlem, které řídil, narazil v pravém jízdním pruhu do odstaveného vozidla s přívěsem, které zasahovalo do pravého jízdního pruhu a nebylo dostatečně osvětlené. Po

srážce vozidel se vozidlo, které řídil, vznítilo a celé zahořelo. Obžalovaný se domníval, že svým jednáním způsobil pouze škodu na majetku, až na policii se dozvěděl, že způsobil i smrt dvou osob a zranění další osoby. Obžalovaný dále uvedl, že ihned, jakmile odstavenou soupravu spatřil, začal brzdit, přičemž předtím jel rychlostí asi 80 km/hod, nepodařilo se mu však už přejet do levého pruhu a srážce s odstaveným vozidlem se tak nevyhnul. Obžalovaný nad svým jednáním vyjádřil lítost.

21. Dokazování soudu směřovalo zejména ke zjištění, zda se obžalovaný včasnou reakcí mohl srážce s odstaveným vozidlem a u něj stojících třech mužů vyhnout a zda se ve vztahu k jednání, které je mu kladeno za vinu, choval zaviněně nedbalostně, ať už nedbalostně vědomě nebo nevědomě.

22. Z protokolů o ohledání místa činu a při ohledání pořízené fotodokumentace a ze závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, a z lékařských zpráv, vzal soud za prokázané, že v důsledku srážky s vozidlem řízeným obžalovaným zemřely na následek polytraumat V. A. a V. D. a R. K. S. utrpěl lehká zranění s následnou dvoudenní hospitalizací v nemocnici.

23. Soud vzal z výpovědí svědků P. D., I. P., G. V., D. A. a R. K. S., kteří tvořili osádku vozidla, ale i z výpovědí svědků P. S. a M. C. a také z fotografie pořízené zesnulým V. A., za prokázané, že odstavená jízdní souprava zasahovala do pravého jízdního pruhu a byla osvětlená, světla však svítala nevýrazně. Kolem odstavené soupravy se pohybovali tři muži bez jakýchkoliv reflexních prvků a v době těsně před střetem dopravních souprav bylo šero, blížilo se svítání. Z kamerových záznamů a z fotografie pořízené před střetem dopravních souprav je patrné, že od 6:15 hodin, kdy je poprvé na kamerovém záznamu zachyceno blikání světel odstavených vozidel, až do 6:23 hodin, se autům projíždějícím kolem odstavené soupravy dařilo této soupravě vyhýbat tím, že zavčas přejížděly do levého pruhu.

24. Důležitým důkazem, nikoliv však jediným, svědčícím o tom, že obžalovaný nezachoval potřebnou obezřetnost, kterou od něj lze jakožto od řidiče kamionu očekávat, a jeho reakce nebyla přiměřená a svědčila o jeho chvilkové nepozornosti, jsou závěry znaleckého posudku z oboru doprava odvětví silniční doprava a z oboru strojírenství, podle nichž kamion řízený obžalovaným jel před střetem s odstavenou soupravou rovnoměrným pohybem v pravém jízdním pruhu konstantní rychlostí 67 až 70 km/h. Z videozáznamu je jak podle znalce, tak podle soudu patrné, že řidič tažného vozidla reagoval až na vlastní náraz, kterému se předtím nepokusil vyhnout vybočením do levého pruhu.

25. Soud tedy po vyhodnocení všech výše uvedených důkazů dospěl k závěru, že obžalovaný se měl a mohl odstavené soupravě tvořené osobním autem a přívěsem vyhnout s ohledem na své zkušenosti s řízením motorových vozidel, když řízením kamionu se živil posledních sedm let, ale i s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, neboť z dokazování vyplynulo, že jak vozidlo jedoucí bezprostředně před ním, tak jiná vozidla, která v předchozích cca 8 minutách projela kolem odstavených vozidel, se bezpečně vyhnula odstavené soupravě tím, že zavčas přejela do levého jízdního pruhu.

26. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil objektivní i subjektivní znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 dost. 1 trestního zákoníku, neboť z nedbalosti způsobil smrt dvou osob.

27. Objektivní skutkový stav byl zjištěn z provedených důkazů a obžalovaný jej ani nevyvracel. Co se týče zavinění, jednal obžalovaný v nedbalostně nejméně v nedbalosti nevědomé, když sice neočekával/nevěděl, že svou pozdní reakcí na dopravní situaci způsobí smrt dvou osob a zranění další, nicméně s ohledem na své předchozí zkušenosti s řízením vozidel a okolnosti případu a s přihlédnutím ke svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že pokud při řízení, byť i na krátkou chvíli, ztratí pozornost, tak může dojít k dopravní nehodě s fatálními následky, což se ve zde posuzovaném případě stalo. Soud při svých závěrech, a i při samotné právní kvalifikaci posuzovaného jednání, zohlednil vysokou míru spoluúčasti poškozených, kteří kolem nepřilíš dobře osvětlené odstavené soupravy, která navíc zasahovala do pravého jízdního pruhu a neměla výstražný trojúhelník, chodili bez reflexních vest či jiných výstražných prvků. V době předmetné události byla špatná viditelnost, noc přecházela v den a bylo ještě šero. Všechny tyto skutečnosti měly vliv na to, že jednání obžalovaného soud právně nekvalifikoval jako usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku, tedy, že obžalovanému nekladl za vinu porušení důležité povinnosti vyplývající z jeho zaměstnání.

28. Co se týče trestu, jeho druhu a výměry, vzal soud v úvahu všechna kritéria podstatné pro ukládání trestu uvedené v § 39 trestního zákoníku i všechny polehčující a přitěžující okolnosti uvedené v § 41 a 42 trestního zákoníku a uložil obžalovanému trest odnětí svobody podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku v trvání 12 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu tři let. Zároveň soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 16 měsíců. Soud jako polehčující okolnost shledal skutečnost, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán a žil řádným životem a nad svým jednáním projevil lítost. Zohledněna byla při ukládání trestu i poměrně vysoká míra spoluzavinění ze strany poškozených. Jako přitěžující skutečnost soud hodnotil, že obžalovaný svým jednáním způsobil smrt dvou osob a zranění osoby třetí. S ohledem na tyto polehčující a přitěžující okolnosti soud považuje podmíněný trest odnětí svobody v délce 12 měsíců ukládaný v první třetině zákonné trestní sazby, když za přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku je možné uložit trest odnětí svobody až na tři roky, se stanovením zkušební doby v délce 3 let a trest zákazu činnosti v délce 16 měsíců za přiměřený, odpovídající všem okolnostem případu i osobnosti obžalovaného. I s ohledem na projevy obžalovaného při hlavním líčení soud nepochybuje o tom, že hlavním trestem pro obžalovaného je především vědomí, že zavinil, byť nedbalostně, smrt dvou osob.

29. O nároku na náhradu škody či nemajetkové újmy soud nerozhodoval, neboť pozůstalí po zesnulých poškozených V. A. a V. D., poškozený R. K. S., ani poškozená Ř. s. a d. ČR, se do trestního řízení s nárokem na náhradu škody či nemajetkové újmy nepřipojili. Do trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila pouze společnost XXXXX s částkou ve výši 93.093 Eur. Na počátku hlavního líčení soud rozhodl podle § 206 odst. 3 trestního řádu tak, že tuto společnost s nárokem na náhradu škody do trestního řízení nepřipouští, neboť jí takové právo nepřisluší, protože obžalovaný zásilku, která shořela, přepravoval pro svého zaměstnavatele společnost XXXXX

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v J. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Brně. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení

ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

J. 3. září 2024

Mgr. Eva Čermáková v. r.
samosoudkyně